

Виходить у Львові
по два (крім неділь і
гр. кат. свят) по 5-ій
годині по полудні.

РЕДАКЦІЯ і
Адміністрація: улица
Чарнецького ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся
лиш франковані.

РУКОПИСИ
звертають ся лиш на
окреме жаданє і за зло-
женєм оплати поштової.

РЕКЛЯМАЦІЇ
невипечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дневників па-
саж Гавсманна ч. 9 і
в п. к. Староствах на
провінції:

на цілий рік К 4.80
на пів року „ 2.40
на чверть року „ 1.20
місячно . . . „ —.40
Поодинокє число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10.80
на пів року „ 5.40
на чверть року „ 2.70
місячно . . . „ —.90
Поодинокє число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуації. — Вісти з Туреччини.

Про теперішнє внутрішнє положення пише „Die Zeit“: В парламентарних кругах появили ся поголоски о тім, немов би правительство було захитане; однак хто знає настрої, пануючий в комісії анексийній, той знає що о кабинетній кризі нема бесіди. Більшість палати не бажає тепер кризи і буде прийнята резолюція Редліха, за котрою заявить ся також правительство. Натомість поважні труднощі виринають з причини фінансових плянів п. міністра Біллінського. Посли одержують численні протести від виборців, звернені против правительствених проєктів податкових, особливо против підвищення податку від пива. Супротив того правительство не наміряє вже тепер наставати на поладженє тої справи. Прокети лишать ся довший час в комісії і до палати прийдуть аж в осени, а тимчасом правительство постарая ся о зладженє злого вражіння і о винайдєнє способу виходу.

Також „Korresp. Centrum“ доносить, що в анексийній комісії виготовлене буде нове вие-

сеня, котре дасть послам можливість не голосувати за резолюцію Дашиньского. Унія славянська буде голосувати за резолюцією Дашиньского. На вчерашнім засіданю полуднево славянських послів постановлено поборювати правительство за его становище в справі босаньского банку рільничого; як далеко мая пійти та борба, постановить парламентарна комісія Унії славянської. Провідник правіці палати панів гр. Франц Тун відбув вчера в парламенті конференцію з міністром дром Жачком і кількома чеськими послами.

Чеський Союз на вчерашнім засіданю постановив змінити статут в тім напрямі, що в вільного союзу перемінить ся в тіснійшу організацію, ділаючи на основі постанов більшости.

New York Herald доносить з Константинополя при слідуєчий факт: Послідного вівтерка покликав султана Магомед до себе невеликого везира і головню командуєчого Шефкета пашу і заявив їм що слідує: Хочу берегти строго конституції, але рівночасно жадаю, аби права корони були також пошановані. Було то для мене несподіванкою, що з нагоди зміни на престолі не видало амнеції, що звичайно до тепер діяло ся. Ще більше здивував ся я тим, що зараз по моім вступленю на престол покларано смертю цілий ряд осіб і тіла їх вистав-

лено на видовище. Засудів смерти зовсім не предьладано мені до затвердження. Застерігаю ся як найсильнійше против такого поведєня на будуче. — З тих слів кореспондент „New York Herald-a“ гадає, що новий султан не думає бути бездушним зварядом в руках молодотурків, але буде правити на власну руку.

Найвиднійшим чоловіком в новім турецькім кабинеті паші Гільми в Сагіб моллаг, іменованим шеиком уль іслам. Він здавна грав визначну ролю в молодотурецькім визвольнім руху. За свої погляди він оставав все в підозріню султанової клітки, а в липни минушого року его навіть арештовано, при чім его мешканє в Бейкоч над Босфором перешукано тай зруйновано. Тепер стрічає він серед македонської армії, молодотурків і прихильників нового правительства велику симпатію, за те старовіри і часть духовників відносять ся до нового шеїка з великою резервою.

Новий кабинет, хоч в его склад входить багато парламентарних діячів, має тільки успокоїти край та підготовити терен для нового правительства, в якім керму обняв би Фуад-паша. Отсе підготовляване веде Гільми-паша незвичайно твердою рукою. В Царгороді і на провінції переводять ся безупинні арештованя. Тюрми переповнені. Скоплено вже більшу часть

На честь погибших.

З англійского — Саря Джевет.

(Дальше).

Джонови Стоверови, помимо его досить острої замітки, видко щось подобало ся в бесіді приятеля, коч би лиш то, що згадував о тім торжестві.

— Може бути — додав — що на кождий спосіб удалось би нам що небудь устроїти в сім році. Торжество випадає в суботу; не єсть то так але, як коли би випадало приміром в самій середній тиждня.

Ніхто не відповів; Джон Стовер говорив отже по хвили дальше:

— Була хвиля, коли ми були надто близько тих воєнних часів, аби собі з них задати добре справу. Люди найбільше поважані і шановані тоді, були ті, котрі не покинули домашнього огнища і не заперестали свого ремєсла або збираня грошей; але тепер єсть инакше.

— Так, ті, що полишили ся, розібрали поміж себе всі користи, а коли ми повернули, нічо вже для нас не було — воркнув Ага Бравн.

— Називано нас рівночасно героями і лежнями до нічого — відповів, сміючи ся Стовер. — Спершу не брали нас до роботи. Не знаю властиво, чому стались ми так непо-

воротні. Що найліпшого могли ми робити, то хйба говорити з старими людьми. Мій отець ніколи не був вдоволений, що я пішов на війну, головню з тої причини, що був квакром і боліло его, коли мене бачив пізнійше, як я сміяв ся тут в склепі, як оповідав о тім, що діяло ся на Полудні і говорив з людьми, котрі на тім не знали ся, о поведєню наших генералів. Виджу себе тепер так само, як він мене тоді видів... але коли я вкінци скинув з себе вмієць слави — будучи ще дїтваком — взяв ся я до фільварку разом з моім вітцем і займаю ся ним як треба. Погляньте на ті луки і пересвідчіть ся, тільки я там накосив трави минушого року! Не повстидаю ся моєй праці, хоч я був воєком.

— Все то видає ся мені величавійше, як було давно — сказав Генрик Мерріль. — Говорю о війні. Ми єї зле розуміли... Слабо мені робило ся, коли я чув високопарні слова о патриотизмі і любові вітчизни; а ті стихеи, які писали дами о старих прапорах, о погибших героях і не знаю вже о чім!... Все то не робило вражіння, як було повинно; але тепер, кілько разів стаю супротив прапора, я цілий зворушений. Так, правду вам кажу. Давно вже, минушої осени, пішов я до Альтон; компанія пожарних стражників, відбувала тоді параду. Здобули нагороди на якімсь ярмарку і вертали до дому на чолі музики. Хотячи пригланути ся, вийшов я з жєною зі склепу, де я був. Компанія добре держала ся, мала майже вигляд войска. Я побачив наближаєчий ся прапор, що ровинув ся під вітром і він пересунув ся

над мою головою. Щось мене за горло сти-
скало. Ніколи не був я так близький плачу...
На щастя ніхто на мене не глядів.

— Я вернув би на війну сейчас — заявив Стовер по довшій хвили мовчаня — але тепер знали би ми ті річи о много ліпше як першим разом. Тільки може бути, що тепер маємо надто багато своїх сталих засад і пересвідчень, які перешкодили би нам бути добрими воєками.

— Мартин Тайг і Джон Тайг були значно старші від них, а однак то їм не перешкодило добре справувати ся — відповів живо Мерріль. — Ми всі три були наймолодші, але в тих часах видавало ся нам, що все ліпше знаємо від них.

— То не перешкоджає, що війна додає краєви багато доброго — сказав Аса Бравн. Кажу ще раз, що аж тепер починаємо приходити до пізнаня річій. Осє приміром мій свояк — знаєте Данило Івенс, що був тут минушої зими, казав мені, що в одній з своїх подорожній дійшов аж до порту Бофор, коли віз дерево торговельне. Отже будучи там, перешкодив через яєсь кладовище і бачив там гріб якогось молодого воєка, а на тім гробі напись: „Погиб в обороні вітчизни“. — Данило знав добре мій погляд що до діяльности полудневої Кароліни підчас війни і справді злість мене вже починала брати, коли я то учув, але нараз прийшла мені якась нова гадка і я мимохіть сказав: „Впрочім може й то бути. Бідолаха, коло чоловік подумає над сям і тям“.

Тамті нічого не відповіли.

убийників молодотурецьких офіцерів. А що всі убийники, котрим докаже ся вину, будуть засуджені на смерть, тож треба надіяти ся масових засудів смерті. Часопись „Сабаг“ доносить, що в огляду на велике число справ, утворено другий воєнний суд під проводом команданта корпусу в Солуни Гасана Різи. Отсей суд виступив против вишніх військових і цивільних урядників і достойників з приводу реакційного становища в останніх часах; слідство вже почало ся.

Рівночасно з тими репресіями веде ся дальші пошукування в палаці старого султана, де що хвилини находять нові скарби. В однім зі скровків найдено пр. золота і клейнотів на поверх два мільйони фунтів штерлінгів. Всей суми гроша, найденого в Ільдізі, доси не перчислено, бо багато скровків ще не найдено. Найдені тут скарби безперечно пропадуть султанови, за те надії молодотурків, щоби можна поконфіскувати яго ошадности, зложені в заграничних банках, остануть тільки побожним бажаням, бо ті банки султанових грошей кому иншому не видадуть. Прецеденс до того може творити вже рішення англійського банку, котрий заявив, що ошадности екс-султана молодотурецькому комітетови рішучо не видасть. Так само поступають відай і банки німецькі, де Абдуль Гамід зложив також немалі суми.

Святочне перепоясана мечем нового султана Магомета V має відбутися в найближчий понеділок. Церемонія та відбуває ся дуже святочно: султан молить ся вперед над тлінними останками Магомеда, а відтак серед гуку гармат прямує величавий похід до мошеї

на святім місци Еюб, де ховають найбільших магометанських праведників. В мошеї султан відчитує з корану молитву „фатіга“, після чого найстарший дєрвіш припоясує ему шаблю першого султана Османів, підчас чого султан бере Бога на свідка, що буде боронити мечем те, що яго попередники для ісламу мечем добули.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 8-го мая 1909

— **Іменованя.** Президія ц. к. краев. Дирекції скарбу іменовала: радника скарбу Кароля Вандрівського заступником председателя комісії опієвкової податку особисто-доходового для округу опієвкового „Львів місто“ та заступника председателя комісії загального податку зарібкового для товариств податкових I і II класи в окрузі розкладовім „Округ палат торговельних Львів і Броди“, радника скарбу Марка Ключа заступником председателя загального податку зарібкового для товариства податкового III класи в окрузі розкладовім „Львів-місто“.

— **Філія тов. „Просвіти“ в Заліщиках** уладжує в Заліщиках з днем 15 мая с. р. починаючи ся 3-тижневий курс касово-крамарський, який вести буде інструктор тов. „Просвіти“ п. Литвинович. Виділ філії знаєє отже всі читальні заліщицького повіта, щоби вислали на сей курс відповідних людей. О приміщенє і дешевий харч для учасників курсу філія постарая ся. Зголошена на курс — також і з інших повітів привимаєє до 10 мая с. р.

— Ну, подумаймо над тим, що могли би ми устроїти в сім році — сказав знов Мерріль, упираючи ся при своїй гадці. — Що нема нас багато, то мені все одно. Зберім людей, кілько їх єсть. Кілько? Пригадую собі, що вийшло нас всіх разом трицять сім з старою Барльов.

— Не мусить вже бути більше як вісьмох, вчисляючи в то старого Мартина Тайг, а той не може ходити — сказав Стовер. — Честне слово що ні, не варто заходу!

Але яго товариші не поділяли тої знеохоти.

— Всею девятьох — сказав Аса Бравн, надумуючись і числячи кілька разів на пальцях. — Не можу нічого на то порадити; щоби нас було більше, а не умію числити. Числа ніколи мені голови не держали ся.

— Я також числом девятьох — сказав Мерріль. — Менше о те, всадимо Мартина Тайга на коня і Джеса Діна також, коли схоже. Знаменито радить собі на своїх двох кулях, а треба бачити, як то Джо Вед радить собі з деревляною ногою, коли ему не лудить ся іти дуже далеко. Очевидно що не позволимo їм іти пішки; надто вже ослаблені і поломані, але все попросимо їх, аби взяли на себе все, що лиш мають з умундування і постаравмо ся мати з собою трубача і добоша, аби як найліпше представити ся.

— Слухайте! Іменно один з хлопців Мартина Тайг, другий яго син, грав на трубі як ніхто инший! — скрикнув Джон Стовер, котрого нагло обхопило одушевленє. Коли ви оба рішили ся, поговоримо завтра з пастором і почувмо, яка яго гадка. Може схоже оголосити то торжество. Постаравмо ся о множество китиць. Найліпше буде скликати „мітінг“ і поговорити о тім спільно, першого ліпшого дня в тиждни; не утомило би нас так дуже, коли би ми наприклад розпочали похід від старого кладовища до дому убогих і обійшли стежкою декана Іведя коло двох нагробних каменів, які поставив в пам'ять своїх синів, коли потонули на воєнній кораблі. Ті камені так добре там виглядають, немов би під ними справді лежали похоронені тіла.

Стовер говорив таким голосом, що яго товариші дуже добре чули, що гадає о иншій камені, поставленім в пам'ять свого одинокого

брата, котрого безіменна могила губила ся там десь далеко, в пустині.

— До смерті не забули би нам, коли би ми не передефілювали перед всіми в місті — додав трохи неспокийний — між тим, як тамті забирали ся вже до відходу. Населенє в Барльов дуже розсіяне, аби ходити з процесією по всіх улличках.

Ніч була лагідна, сяюча зіздами. Розійшли ся всі, кождий в свою сторону, поляшачи за собою дорогу в Плен і прямуючи стежками в пустім полі, ведучими до їх домів.

II.

Тиждень минув. Була субота, а разом з нею зачала ся хороша погода.

На фільварках працювано рано як звичайно, але заки минуло полудне, плуги з кіньми і волами вертали з поля і люди поспішно приготували ся до пополудневого торжества. Так рідко лудчало ся, щоби яка подія обудила загальне занятє в Барльов, що на вість о обході заявили всі готовість взяти в нїм участь. Зелена мурава перед церквою вкрила ся візками і людьми, збитими в товпи. Цілі родини прибували пішки з околиць. Старі воєки мали зійти ся в церкві; о пів до першої мав похід вийти з процесією, а по повороті до церкви мав пастор виголосити ще промову на старім кладовищі.

Стовер був поручником в армії, отже нині був вибраний на провідника. Добш з сусідного міста жертвував свої услуги, а повний гордості син Мартина Тайг, ставив ся з своєю трубкою. Думав — незвичайна річ серед тих спокійних годівельників баранів — думав о вступленю до войска. Але він і яго старший брат становили одиницю підпору окалічидого вітця і не міг покинути дому, доки би третій брат з ряду, тепер ще дитина — не займив яго місця при віпці. Отже ціла яго ревність і воєне одушевленє, обмежили ся на воєнній музиці-трубка була мов та кляпа безпечности, котрою від часу до часу яго вовничість виникала ся.

(Дальше буде).

— **Святочний вечер в Святині** в честь 48 роковия смерті народного генія Тараса Шевченка відбуде ся в неділю дня 9 мая с. р. в давній салі „Касина“ заходом українських товариств в Святині: „Боян“, „Міщанська Читальня“, Читальня „Просвіти“, „Наука“ і „Стч“ зі слідуєюю програмою: 1) Вступне слово — виголосить др. Лев Лопатинський; — 2) Шевченко-Воробкевич: „Думи мої“ — відспіває мужеский хор; — 3) Вінець українських мелодій — відиграє місцева орхестра; — 4) Шевченко: а) „До Основаненка“, б) „Хустина“ — виголосить А. Погорецька; — 5) Федькович-Вербицький: а) „Гей по горі“, б) „Дніпро реве“ — відспіває мішаний хор; — в) Шевченко: „Чернець“, виголосить Лесь Якимець; — 7) Цеглинський-Копко: „Де срібнолентий Сян“, Устиянович-Вахнянин: „Хор Норманів“, — відспіває мужеский хор; — 8) Шевченко: а) Розрита могила, б) Лилєя, — виголосить Ів. Зінкевичівна; — 9) Шевченко-Вербицький: „Завіщана“ — мішаний хор в супроводі орхестри.

Ціни місць: Перворядне крісло 2 К, другорядне 1 К 40 с., дальші 1 К. Вступ 50 с., для селян і молодіжи 20 с. Початок о год. пів до 8 вечером. — Чистий дохід призначений на пам'ятник Тараса Шевченка в Києві.

— **Звичайні загальні збори** гімнаст. тов. „Сокол“ у Львові відбудуть ся дня 19 мая у власній салі при ул. Рускій ч. 20. Початок о годині 6 по полудни. Дневий порядок: 1) Відчитанє протоколу. 2) Звіт старшини за рік 1908. 3) Звіт провірної комісії і уділенє старшині абсолюторії за 1908 р. 4) Вибір другого містоголови на три роки, вибір 4 членів старшини на 3 роки, вибір 1 члена старшини на 2 роки, 4 заступників старшини, 3 членів провірної комісії, 3 настоятелів вправ на 1 рік. 5) Внесенє і зашити.

— **Загальні збори** Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові будуть дня 12 мая в середу, о 4-ій годині по полудни в салі засідань Виділу при ул. Сушійського, ч. 17 (Академічний Дім). Порядок зборів такий: 1) Відкритє зборів і відчитанє протоколу з попередних. 2) Звіт в діяльності Виділу і секцій. 3) Звіт касовий. 4) Внесенє контрольної комісії. 5) Вибір голови, членів і заступників Виділу та контрольної комісії. 6) Зміна 3, 5 і 41 §§ статута. 7) Внесенє членів і інтерпеляцій.

— **Дрібні вісти.** Звертаємо сим увагу на повідомленє ц. к. Дирекції велівниць державних о поворотних білетах в часті господарській. — Кан Йосафат Пендюк, горожанин міста Львова, жертвував 500 К на будову дому ремісничого товариства „Зоря“ у Львові. — Відділ танців в „Соколі“ закінчив, науку теперішних 83 учасників і розпочинає новий курс з днем 10 мая с. р. — Більша посілість в Токах перейшла в дорові судової ліцитації в руки п. Чачкеєє. — Начальник суду в Жадачеві п. Йосиф Струтинський зголосив свою кандидату на посла до ради державної в бобрєцького повіта. — З Риму доносять, що поручник Кальдерара виконав злет на аероплані Райта. Аероплан нагло опав і розбив ся з поручник тижко погубив ся. — В шпитали в Стрию жидівка Хая Вайнреб привела ва світ четвернята, 4 хлопців, котрі жили всего лиш 5 минут.

— **Землетрясенє.** З Мессини доносять під нинішню датою: Нині рано дало ся тут почути сильне землетрясенє. Жителі міста в переполосі повтікали з домів на улиці. — Про землетрясенє в Криявці доносять до кравіцького „Czas-y“. Оногди рано о 8 год. 30 м. дало ся тут чути досить сильне землетрясенє, котре трвало 3 секунди. В домах брєніли шиби, а з посудин на столі вилвала ся вода. Соляни із сусідного села Поворозників розповідають, що підчас богослуженя в церкві чули як земля затряса ся, але заким ще могли змркувати, що поправді діє ся, землетрясенє минуло.

— **Сніги, студін і повени.** Вже третій день перепадає у Львові сніг і значно поступив. Сегодня около 7 год. рано ліпило снігом, мов би в пізній осени. Влівничім Угорщині і в полудневій часті Семьгорода упали також великі сніги. — З Підволочиска доносять: 8 причини великого напливу води з піль і сіножатий виступила вода з каналу в такій кількості, що залила кілька улиць. Найбільше потерпів властитель галантерейного skleпу Тайгельбавм, при ул. Колівій. Вода добула ся до skleпу а звідси до припираючого

помешканя і залила ему ціле уряджене та наробила великої шкоди.

З цілого краю надходять страшні вісти о повенях. Так доносять з Нового Санча, що Дунаєць позаливав сусідні поля і затопив ціле село Машківці. Вода на полях творить одно величезне море. — З Мальца в західній Галичині доносять: Повінь Вислоки спричинена послідними зливами знищила до тла засіви. Насип при мості під Мельцом перерваний, комунікація попсована. Подібного нещастя від повени не памятають ще від 1867 р. — В Перемішли небезпечність вже минула; вода на Сяні опадає. Низше положені улиці як Шільна і Стрілецька потерпіли найбільше; вода позаливала буда багато помешкань, так, що людий треба було з них усунути. В інших домах вода позаливала пивниці і сутерени.

З лиманівського повіта доносять: Через цілий понеділок, второк і середу лимо тут як з коновки, а злива позабирала лише що засіяне збіже і посаджені бараболі та мости і кладки. По горах вляз такий сніг, що сягав по кодіна. Брак паші єсть величезний, а тут замість трави маємо сніг і нема де худобини вигнати. Коли так дальше піде, то нужда і руїна тутешних жителів певна.

Дня 5 с. м. около 3 год., а відтак другий раз около пів до 5 год. по полудни навістала Радівці на Буковині страшна туча з громами і градом. Град падав величини голубячого яйця і наробив в полях а особливо в садах і городах величезної шкоди. На деревах овочевих пооббивав вовсім пупінки, а ярику в городах треба на ново садити. В многих домах повитовкало шкби, а за містом грім вдарив тречи. В селі Гадікфальва, віддаленім від Радовець о яких шість кілометрів, падав град величини курячого яйця і все винищив.

Що значить сегорічний май, можна змркувати із слідуючих двох вістий, які подають віденські газети. Ідучий з Герндорф поїзд тягаровий, тягнений двома локомотивами, застряг коло гірської стациі Раисав в сілгу глубокім на півтора метра і не міг рушити ся з місця; треба було причепити ще третю машину від висланого пізніше поїзду особового і аж тоді міг той поїзд дальше їхати. — З Трутнова в Чехії доносять знов: Дня 6 рано знайдено тут замерзлого робітника Антона Пача. Пач був від якогось часу без роботи і мабуть невверезий сів собі на гостянци під містом і там замерз.

— І хитрого перехитрили. Сими днями має ся відбути в Чернівцях карма розправа, котра показує, що Жид Жіда обікрав і як хитрий дав ся перехитрити. То діяло ся перед кількома тижнями у Вижевици. Якийсь злодій вломив ся там до купця Ріглера і обікрав его, забрав ему крім готівки ще й цінні папери і векслі. Ріглер дав ся перед приятелями почувти, що заплатив би злодієви охотно 100 К, коби той лиш вернув ему цінні папери і векслі, котрі не представляють для него ніякої вартости. То чув сусід Ріглера, Шая Штурм і порадив ему, щоби він то оповістив публично в божниці а певно злодій зголосить ся. Ріглер послухав ради і зробив так, але то не помогло нічого. В кілька днів опісля явив ся Штурм у Ріглера і сказав, що здогадує ся, хто єсть той злодій; нехай дасть ему 100 корон, а він вже принесе ему папери і векслі. Ріглер дав ему банкнот на 100 К, але підозріваючи вже Штурма, назначив банкнот. В кілька днів опісля прийшов Штурм знов і сказав, що не можна злодія відшукати і вертає гроші. Знов за кілька днів хтось задукав в ночи до вікна у Ріглера, а коли той підійшов до вікна, побачив зі страхом, що на дворі стоїть хтось в хустці і з маскою на лиці. Замаскований сказав тоді Ріглерови, що в наслідок оголошеня в божниці, він готов звернути ему папери і векслі за 100 кор. В тій хвили щось зашеделіло, а замаскований чоловік очевидно перепудив ся і втік. Мимо того замаскований другої ночи явив ся знов, а Ріглер дав ему тоді значений банкнот на 100 кор. і відобрав свої папери і векслі. На другий день однак явив ся в асистенції жандарма в помешканю Штурма, а там при ревізії знайшли значений банкнот і так викрили хитрого злодія.

Господарство, промисля і торговля.

— Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові подає до відомости, що слідует: В сім сезоні літнім заводить ся на час від 16 мая до 13 вересня 1909 білети поворотні по знижених цінах зі Львова до Пустомит, Щирця і наповорот, як також зі Львова до Ставчан і Любіня великого і назад, важні тільки на неділі і рим. кат. свята і то виключно тільки до поїздів понизше наведених по слідуючих цінах.

Зі Львова до Пустомит і назад	III. кл.	0-90	К
" " "	II. "	1-40	"
" Щирця "	III. "	1-30	"
" " "	II. "	2-10	"
" Ставчан "	III. "	0-90	"
" " "	II. "	1-40	"
" Любіня великого "	III. "	1-30	"
" " "	II. "	2-10	"

В напрямі до Щирця важні єуть ті білети поворотні в неділі і рим. кат. свята і в день набути для поїздів:

(курсує від 30 мая)

Ч. 1723 від'їзд зі Львова о год.	10-35	рано
приїзд до Пустомит	11-25	"
" Щирця міста	11-46	"
Ч. 1713 від'їзд зі Львова о год.	1-45	по пол.
приїзд до Пустомит	2-16	по пол.
" Щирця міста	2-35	"

В противнім напрямі важні єуть для поїздів особових:

(курсує від 30 мая)

Ч. 1724 від'їзд зі Щирця міста о год.	9-10	вечером
" з Пустомит	9-33	"
приїзд до Львова	10-15	"
Ч. 1718 від'їзд зі Щирця міста	10-18	"
" з Пустомит	10-26	"
приїзд до Львова	11-00	"

В напрямі до Любіня великого під тим самими для поїздів особових:

Ч. 2113 від'їзд зі Львова о год.	9-05	рано
приїзд до Ставчан	9-30	"
" до Любіня	9-47	"
Ч. 2119 від'їзд зі Львова	2-15	по пол.
приїзд до Ставчан	2-42	"
" до Любіня	3-01	"

В напрямі противнім для поїздів особових:

Ч. 2118 від'їзд з Любіня вел. о год.	8-17	вечером
приїзд до Ставчан	8-34	"
" Львова	9-00	"
Ч. 2120 від'їзд з Любіня вел.	10-54	в ночи
приїзд до Ставчан	11-13	"
" до Львова	11-45	"

Білетів поворотних по знижених цінах I. класи не видає ся. Діти від 4 до 10 літ платять при тих поїздах або цілі білети поворотні поточної класи, або половину нормальної ціни білету в однім і другім напрямі. Білети поворотні єуть непереносні, а на будні дни тиждня єуть взагалі не важні. Ті білети можна дістати через цілий день в касах особових на головнім двірци, або в бюрі міским ц. к. залізниць державних (пасаже Гавсманна) у Львові.

Ціна збіжя у Львові.

дня 7 мая:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.	
Пшениця	13.— до 13-30
Жито	8-70 до 9.—
Овес	8-30 до 8-80
Ячмінь пашний	7-70 до 8.—
Ячмінь броварний	8.— до 8-60
Ріпак	—.— до —.—
Льнянка.	—.— до —.—
Горох до вареня	9.— до 11-50
Вика	9.— до 9-50
Бобик	8.— до 8-50
Гречка	—.— до —.—
Кукурудза нова	—.— до —.—
Хміль за 56 кільо	—.— до —.—
Конюшина червова	65.— до 80.—
Конюшина біла	35.— до 55.—
Конюшина шведська	76.— до 85.—
Тимотка	34.— до 38.—

Телеграми.

Будапешт 8 мая. Цісар приймив нині перед полуднем міністра торговлі Кошута, міністра просвіти Апонія і був шого президента міністрів Тішу. Гр. Апоній заявив зібраним дневникарям, що не можна ще назначити ніякої зміни в положеню. — Стефан Тіша відбув нині конференцію з президентом міністрів Векерлем.

Відень 8 мая. Виходячий в Скопљу орган турецких Сербів „Вардар“ допис, що Австро-Угорщина лагодить ся поважно до нового обсадження новобазарского санджаку. Отже „Polit. Corr.“ заявляє на основі повідомленя з компетентного жерела, що вість та єсть просто видумана.

Грац 8 мая. При виборах до стирийского сойму з загальної курії вибрано 4 социалістів, одного з християнсько-социальної партії, двох з партії католицко-консервативної, а одного з партії словінсько-католицкої. Крім того має ся відбути ще один тіснійший вибір межі кандидатом социалістів а німецьким поступовцем.

Константинополь 8 мая. Арештовано богато духовних музулманських і софтів. Магмуд Шефкет продовжив реченець виданя оружя о 5 днів і грозить острими карами на случай невиданя.

Буенос Аїрес 8 мая. В однім з вагонів трамвайних вибухла бомба, укрита в якімсь коши з яйцями; 20 осіб єсть зраних.

Реджджо ді Кальярія 8 мая. Нині о 8 год. рано було тут сильне землетрясенє. Богато мурів завалило ся. Серед населеня настав переполох.

Петербург 8 мая. Утворенє міністерства поліції єсть вже остаточно постановленє. Проект той єсть докладною копією проекту Плеве'го з перед 6 літ. Яко кандидата на міністра поліції наводять Бурлова.

Надіслане.

Церковні річи

— Найкрасші і найдешевші продає — „Достава“

основана руским Духовенством у Львові при ул. Рускій ч. 20 (в каменци „Двістра“), а в Отаниславові при ул. Смольки ч. 1.

Там дістанє ся різні мелони, чаші, хрести, ліктарі, свічники, тади, патериці, кивоти, плащениці, образи (церковні і до хат), цвѣти і всякі други прибори. Також приймають ся чаші до поволоченя і ризи до направи.

Уділ виносить 10 К (1 К виписове) за гроші вложені на щадничу книжку дають 6%. (1—?)

Colosseum

в пасажи Германів при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма

від 1 до 30 пѣвітня 1909.

Щоденно о год. 8 вечер представляє. В неділі свята 2 представляє о 4 год. по пол. і 8 год нї вечером. Що пятницї High-Life представляє Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльом при ул. Кароля Людвика ч. 5.

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. уприв. га лицкий акційний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — Експозитури: в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшій днівній курсі, не числячи ніякої провізії.

Біржові замовлення

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформацій що-до певної і користної

льобакції капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потручення провізії і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числє льосів і інших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституцій так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.